
Στου ήλιου τη φεγγοβολιά

Melchior Vulpius (1570 – 1615)

Επίπεδο Δυσκολίας 3

Κλασικό

Το έργο είναι ένα αναγεννησιακό μοτέτο, αυθεντικά θρησκευτικού χαρακτήρα και μεταγλωττισμένου σε κοσμικό στίχο από το Στάθη Χατζηιωαννίδη. Είναι για τετράφωνη μικτή χορωδία (SATB) και αποτελεί ένα καλό παράδειγμα χορωδιακής μουσικής για νεανικές τετράφωνες χορωδίες.

Η διδασκαλία

Το έργο έχει ομοφωνικό χαρακτήρα και όλες οι φωνές κινούνται στη μεσαία τους περιοχή, στοιχείο που καθιστά το έργο τεχνικά εύκολο για νεανικές φωνές. Προσοχή χρειάζεται στο τρίμετρο μουσικό φραζάρισμα (το ορίζουν οι εδιάμεσες παύσεις), όπου η χορωδία είναι απαραίτητο να κάνει χρήση χορωδιακής αναπνοής.

Οι μελωδικές γραμμές των επιμέρους φωνών είναι καλό να δοκιμαστούν πρώτα ανά ζεύγη φωνών σε διάφορους συνδυασμούς, ώστε οι χορωδοί να κατανοήσουν τις επιμέρους συνηχήσεις των αρμονιών πριν ο μαέστρος ενώσει όλες τις φωνές μαζί. Το έργο έχει αρκετούς ξένους φθόγγους και στο τέλος έχει τρίτη του *Picardi*. (Μείζων κατάληξη σε έργο με ελάσσονα τονικότητα).

Η φωνή του μπάσου θέλει ιδιαίτερη προσοχή κυρίως στα διαστήματα της οκτάβας και τους αλλοιωμένους φθόγγους.

Ο συνθέτης

Γερμανός συνθέτης της Αναγεννησιακής περιόδου. Έγραψε κυρίως έργα Λουθηρανικής θρησκευτικής μουσικής και ήταν Κάντορας στη Βαϊμάρη. Από τα μεγάλα χορωδιακά του έργα ξεχωρίζουν τα *Κατά Ματθαίον Πάθη* τα οποία εκτελέστηκαν εκτός από τη Γερμανία και στη Σουηδία και τη Φινλανδία, όσο ζούσε ο συνθέτης.